

Dosarul nr. 2ra-588/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – M. Alexei

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci

Î N C H E I E R E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Străisteanu Gheorghe,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe
către Grozavu Vasile cu privire la constatarea încălcării dreptului la prezumția
nevinovăției, a dreptului de a nu fi supus la tratamente degradante și repararea
prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, prin care a fost
menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 29 ianuarie 2020,

c o n s t a t ă :

La 04 octombrie 2019, Străisteanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată
către Grozavu Vasile cu privire la constatarea încălcării dreptului lui la prezumția
nevinovăției, a dreptului de a nu fi supus la tratamente degradante prin încălcarea
comisă de Grozavu Vasile la 22 iulie 2019 și încasarea din contul pârâtului a
prejudiciului moral în mărime de 5000 lei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 22 iulie 2019, Grozavu Vasile care se prezintă
jurnalist, a făcut publice mai multe scrisori deschise în internet, prin care reclamantul
a fost învinuit de comiterea mai multor infracțiuni și contravenții fiind numit
”bandit”, ”criminal” și ”penal”, răspândind astfel informații mincinoase și
defăimătoare.

Drept urmare, Străisteanu Gheorghe a depus o plângere la Inspectoratul de Poliție
Buiucani prin care a solicitat tragerea la răspundere a lui Grozavu Vasile pentru
contravenția comisă prevăzută de art. 70 din Codul contravențional.

La 05 august 2019, agentul constator din cadrul IP Buiucani a întocmit procesul-
verbal cu privire la contravenție nr. MAI 04893700 și l-a sancționat pe Grozavu
Vasile cu o amendă în mărime de 2400 lei.

În rezultatul acțiunilor ilegale comise de pârât, reclamantul consideră că a fost
supus la tratamente degradante, umilit, înjosit public, învinuit de comiterea mai
multor infracțiuni, suferințele psihice manifestându-se prin sentimente de anxietate,
stres, neliniște, perturbare a vieții, disconfort și retrăire, imposibilitatea savurării
modului obișnuit de trai, sentimente de incapacitate de a se bucura în modul cuvenit
de garanțiile prescrise de Lege, sentimente de frustrare, nedreptate și umilință, nervi,

griji, afectare sufletească.

Suplimentar a comunicat că la 12 august 2019, a expediat în adresa lui Grozavu Vasile o somație prin care a solicitat repararea benevolă a prejudiciului material și a prejudiciului moral cauzat, la care însă, nu a primit niciun răspuns.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 29 ianuarie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe către Grozavu Vasile cu privire la constatarea încălcării dreptului la prezumția nevinovăției, a dreptului de a nu fi supus la tratamente degradante și repararea prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020, a fost admis apelul declarat de Străisteanu Gheorghe, cu casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 29 ianuarie 2020 și emiterea unei noi hotărâri, prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe.

S-a încasat de la Grozavu Vasile în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe, prejudiciul moral în mărime de 2000 lei. În rest, pretenția privind repararea prejudiciului moral a fost respinsă.

S-a încetat procedura în apel intentată la cererea lui Străisteanu Gheorghe în partea constatării încălcării dreptului la prezumția nevinovăției și a dreptului de a nu fi supus la tratamente degradante.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 noiembrie 2020, a fost admis recursul declarat de Grozavu Vasile și s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020 cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, a fost respins apelul declarat de Străisteanu Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 29 ianuarie 2020.

Pentru a decide astfel, analizând argumentele din cererea de apel în coroborare cu circumstanțele cauzei, Curtea de apel a remarcat faptul că Străisteanu Gheorghe nu a prezentat careva probe care să demonstreze temeinicia pretențiilor înaintate.

Astfel, instanța de apel a considerat irelevante argumentele și cerința lui Străisteanu Gheorghe cu privire la constatarea încălcării dreptului la prezumția nevinovăției, or, acesta este un drept fundamental al persoanelor, reglementat atât de legislația națională cât și internațională, iar în cazul săvârșirii unor abuzuri, intervin organele abilitate pentru contracararea acestora.

În altă ordine de idei, instanța de apel a remarcat că pentru răspândirea cu bunăștiință a informațiilor defăimătoare, Grozavu Vasile a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 70 din Codul contravențional, aplicându-i-se o amendă în mărime de 50 unități convenționale, procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04893700 din 05 august 2019 și decizia agentului constator din 05 august 2019 prin care Grozavu Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției, fiind menținute prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 07 decembrie 2020.

Suplimentar, făcând referire la prevederile Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare în coroborare cu normele Codului civil, instanța de apel a menționat că, deși Străisteanu Gheorghe a afirmat că Grozavu Vasile ar fi răspândit informații defăimătoare despre el, nici în cererea de apel și nici în cererea de chemare în judecată, reclamantul/apelant nu a solicitat dezmințirea acestora.

În consecință, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău, a apreciat ca întemeiată concluzia primei instanței, or, în susținerea pretențiilor înaintate în prima instanță și instanța de apel, Străisteanu Gheorghe nu a prezentat probe concludente și pertinente din care ar rezulta că prin publicațiile lui Grozavu Vasile, apelantul a fost supus la tratamente degradante.

La 23 februarie 2021, prin intermediul serviciului poștal, Străisteanu Gheorghe a depus cerere de recurs, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 29 ianuarie 2020 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, cu examinarea cauzei în fond și emiterea unei decizii prin care să fie constatată încălcarea dreptului lui Străisteanu Gheorghe la prezumția nevinovăției, a dreptului la onoare, demnitate, reputație profesională și a dreptului de a nu fi supus la tratamente degradante, prin încălcarea comisă de Grozavu Vasile și încasarea de la Grozavu Vasile a sumei de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și normele de drept indicate în cererea de chemare în judecată, Străisteanu Gheorghe a invocat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, nu a aplicat normele legale care urmau a fi aplicate, iar legea la care a făcut referire instanța, a fost interpretată eronat.

Astfel, recurentul a remarcat că a prezentat probe incontestabile care confirmă faptul că i-a fost încălcat dreptul de a nu fi supus la tratamente degradante și că a fost supus la suferințe psihice, nervi, stres, umilință, înjosire, fapt confirmat prin procesul - verbal cu privire la contravenție, încheierea și decizia agentului constator întocmite în privința lui Grozavu Vasile.

Or, având în vedere faptul că supunerea la tratamente degradante și încălcarea dreptului la respectarea onoarei, demnității și reputația profesionale, au fost constatate prin acte judecătorești irevocabile, iar aceste probe nu se cer a fi dovedite repetat, recurentul consideră că prima instanță și instanța de apel, erau obligate să admită pretențiile înaintate în sensul formulat. Mai mult ca atât că cuantumul prejudiciului moral solicitat în speța dată, este cu mai mic decât sumele oferite de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cauze similare împotriva Moldovei.

În concluzie, recurentul a menționat că instanțele de judecată au ignorat intenționat toate probele și prevederile legislației naționale și internaționale, emițând niște acte judecătorești neîntemeiate și care nu conțin răspunsuri la toate pretențiile din acțiune.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, a fost expediată părților în proces la 18 februarie 2021, însă probe cu privire la recepționarea actului judecătorec nu au fost constatate la dosar.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că cererea de recurs depusă de Străisteanu Gheorghe, la 23 februarie 2021, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Străisteanu Gheorghe, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din

considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță însă, criticile invocate de recurent, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de Străisteanu Gheorghe.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeiuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Străisteanu Gheorghe.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh